

politiske pantsætning, som Venstre og Konservative har sat sig i hos Dansk Folkeparti, og den håndfæstning, som er indgået mellem de tre partier, er jo beviset på det. Det fører så til det her særlige nysprog, denne her helt særlige evne til at omskrive virkeligheden, og den fornægter sig jo heller ikke i det her lovforslag.

Efter Enhedslistens opfattelse er det egentlige sigte med det her forslag at forhindre, at for mange af dem – det er det ord, der bruges, »dem«, altså de her udanske fremmedelementer – får indfødsret. Det er formålet med lovforslaget.

Det kan man selvfølgelig ikke skrive direkte. Man kan ikke skrive det så direkte, som hr. Søren Krarup siger det heroppefra, at udanske fremmede ikke skal have dansk indfødsret. Derfor bliver man selvfølgelig nødt til at finde alle mulige omskrivninger, finde alle mulige begrundelser osv., og det gør man så.

Det hedder så i lovforslaget, at det er udviklingen i Danmarks befolkningssammensætning, som har medført, at der ikke længere er den fornødne *sikkerhed* – den fornødne *sikkerhed* – for at personer, som i dag er omfattet af indfødsretslovens § 3, altid er integreret på det niveau, som må være en forudsætning for at opnå dansk indfødsret.

Det interessante spørgsmål er jo: Har det nogen sinde været det? Har der nogen sinde været den fornødne sikkerhed for, at alle i Danmark, der havde dansk indfødsret eller fik indfødsret, var integreret på det niveau, som må være en forudsætning for at opnå dansk indfødsret? Har der altid været den sikkerhed?

Nej, det har der naturligvis aldrig været. Derfor er det her jo bare en måde, hvorpå man gør det, der er opgaven, nemlig at de udanske fremmede kan blive holdt ude.

Hvad er resultatet af det her? Hvis vi ser på § 3, som har til formål, at unge mennesker, født i Danmark eller med bopæl her siden barndommen, på en enkel måde kan få indfødsret, så er der jo en begrundelse for det. Den begrundelse er der også andre der har været inde på, nemlig at det ikke har nogen mening i et samfund, at flere og flere sættes uden for samfundet.

Hvis det nu var rigtig, at det her var et reelt problem og ikke noget, der omfattede måske 50 mennesker eller 100 mennesker i Danmark, hvis det var et reelt problem, så ville det jo betyde, at en stadig større gruppe blev sat uden for at kunne være danske statsborgere i det danske sam-

fund. Hvor skulle den grænse gå? Kunne man forestille sig, at et flertal af befolkningen i Danmark måske ikke skulle have dansk indfødsret, ikke skulle være danske statsborgere? Eller hvad forestiller man sig – 20 pct.?

Kl. 11.30

Det er en absurd tankegang, at folk, der er født og opvokset i Danmark, ikke kan få lov til at fungere i det danske samfund, også på det niveau, der hedder at få dansk indfødsret.

Nu skal det altså være slut med denne her § 3, og begrundelserne, ud over det der med den befolkningsmæssige sammensætning, har vi så fået her, og det er så blevet reduceret til, at det er sproget, der er det helt afgørende. Det er underligt, at det med sproget er så vigtigt for partier, hvis målsætning på det mediepolitiske område er at få privatiseret TV 2, sådan at der kan komme flere udenlandske, især amerikanske, serier, sådan at folk bliver dårligere til at tale det danske sprog. Men det er jo sådan en særlig indbygget modsætning, der eksisterer i visse partier.

Men hvad skyldes denne dyrkelse af sproget? Det er uforståeligt. Det bliver gjort til et eller andet næsten helt naturgivent, hvorimod det naturgivne i stort set alle andre lande er, at det er unormalt, at man kun taler et sprog i landet; man taler flere sprog. Den udvikling må man selvfølgelig også vænne sig til i Danmark. Selv om der selvfølgelig ikke er nogen tvivl om, at man skal gøre alt for, at folk taler et fælles sprog, er det bare en udvikling, som man bliver nødt til at forholde sig til og ikke opstille retningslinjer, som efter vores opfattelse kun vil få den konsekvens, at man holder større grupper uden for samfundet.

Med hensyn til den anden del af forslaget omkring det at kunne fratage nogen et statsborgerskab er det vores opfattelse, at en udlænding, som har fået dansk statsborgerskab, skal overholde landets love. Hvis en udlænding, der har fået dansk statsborgerskab, ikke overholder landets love, så skal vedkommende straffes, ligesom en dansker skal straffes, og så skal man i fængsel, hvis man har begået en alvorlig forbrydelse. Har man begået en meget alvorlig forbrydelse, så skal man meget lang tid i fængsel. Det er sådan set meget simpelt. Der er ikke nogen grund til at gøre nogen speciel forskel dér og udstede særlige ekstra straffe.

Så alt i alt kan Enhedslisten naturligvis ikke støtte forslaget.